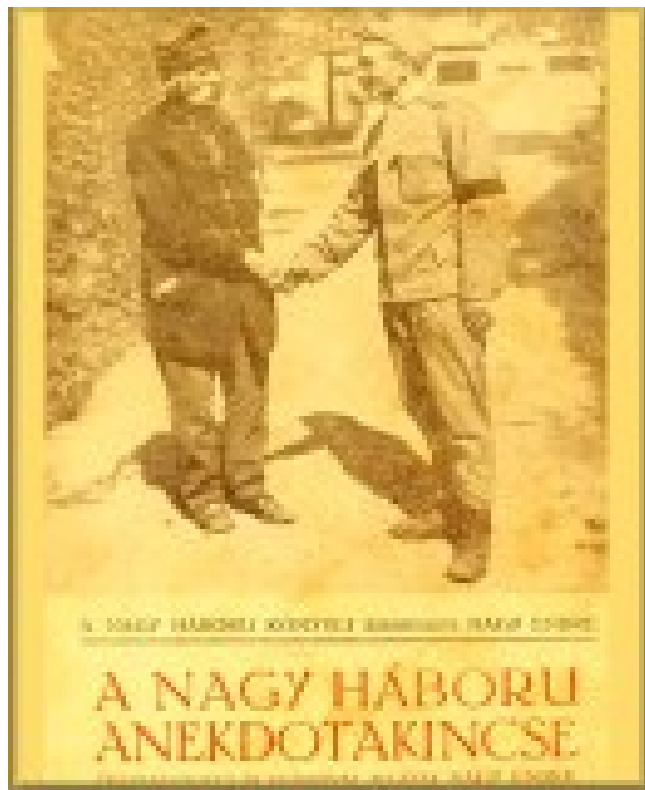

A nagy háboru anekdotakincse

TARTALOM, ELŐSZÓ

Tartalom

Előszó

Amikor még nem dörögtek az ágyúk
Az új hármasszövetség
Hogyan megy a magyar nép a háborúba?
Éljen II. Vilmos!
Kettőtől négyig
Az osztályfőnök úr levele
Két szatymazi asszonyról
A bosnyák
A trónörökös

"Túlórázás"

Háború és üzleti élelmesség

Baba a katonák között

Önkéntes hősök

A süket újonc

A legrosszabb eset

A hadiláb

A háborús menetrend idején

Ólomkatonák

Katona-nóták

Népfölkelő dala

Aki az első lövést tette a világháborúban

Mire jó az angol nagykövet

A legjobb ige

Meyer

A lovas szellem

A Múzeum-kertből

A vallás

A fizika új törvényei

A zsidó honvéd

A kis koldus

A vasúti jegy és a távpótlék

Zsemlyék és kiflik

A szivárvány

A miniszterelnökné köt

A szenzáció

A Népszínház-utca sarkán

A fénykép

Éljen! és abcúg!

Megérdemli!

A "vörös ördögök"

A bűvös kiáltás

Az első huszár hadifogságban

"Hadnagy úr, hát velem mi lesz?"

Fizet a huszár!

Ki a legény?

Nincs szerencséje

A huszár komitácsija

Viola

A tábornok urak jönnek!

A kozák feje

Háry Jánosok

Br!

Amit az álom jelent

A szerelmes huszár

A legszomorúbb betegek
A huszár sebe

A görbe hegyek országából
A háború Fatia Negrája
"A somogyi seb"
Kabaré Szerbiában
Győzelmet szenvedtek
Ellenszegült
A szilva
A Pista füle
Anka Radosavlievic
Nikita érdemrendje
Krumpliszedés a csatatéren
Kérem sepen schojnnálni
Nye pucáj!
Egy csónak a Száván
Hol a seb?

A Rajna fiai
"Érett"
A türelmetlenek
A császár orvossága
Hadisarc
A pontos hadsereg
A jutalom
Katona-tréfa
A német pezsgő
Német alaposság
Angyalok
Igazi orosz cigaretta
Ha az angolok partra szállnak
A németek csak előre mennek
Ahogy főzték, egyék is meg
Éljen!
Ilyen öreg vászoncseléd
Levél Bertáról
"Szíves üdvözlések"
Hadtudósítás a gyermekszobából
Két távirat
A hős generális
A gyászjelentés bocsánata
Az új pápa neve
Szonettek a lövészárokból
A sebesült bajor

Közös ellenségeink
Az elmaradt vendégek
Petár király Budapesten
A jószívű angol nevelőnő
Testvérek harca
A fantasztikus hadsereg
Csile és a világháború
Egy tanár
A hazugság malma
A bombavető Vénusz
"Ég a kunyhó, ropog a nád..."
Az angol cenzura
"Fölösleges"
Angol az angolokról
Belgium sorsa
Milyen a "francia harcos" sírja?
Angol győzelmek
A legcsöndesebb szálló
Ágyúk kerestetnek
A harang jóslata
Amivel az angol vigasztalódik
Találkozás
Az arrasi macska
Hogyan dolgoznak a kémek
A francia vöröskeresztesek
Cologne - Pologne
A kijátszott hadicenzura
Mennyibe kerül Nagybrittánia megsemmisítése?
Párbeszéd
A francia cenzura

A cár katonái
Kozákok a fényképező-gép előtt
Csernovicban
A kozák pénze
Ragaszkodó hadifoglyok
A muszkák eledele
Cárék ápolnak
Az orosz tábornok
Jellemzés
Nyolcezer orosz sírja
A jó vutki
Az orvos hadifoglyai
A provízió
Az orosz csoda
Kozákok

Az orosz fogoly
Zöld lovak
Amikor megszólal a puska
A zsákmány
A kopek
A pogácsa
A fehér lepedő
A tiltott dal

Apró képek a nagy háborúból
Az utolsóból az első
Zászlók
A fűtők
Przemyslben
Megla József
A láthatatlan hadsereg
A hős cséplőgép
Anyák
A kém
A dohány és a háború
Az utitárs
A vallás
Csodálatos hadsereg
Értékek a háborúban
Két dollár
Gulyás-ágyú
Étlap
"Két kanárimadár, aki hősi halált halt!"

Fogytán a vitézségi érmek
Fogytán a vitézségi érmek
Bátorság és - bátorság
Tiszteljétek a pénzügyőröket!
A cigány köszönete
Egy kis emlék az "Idesnek"
Versengés
Kényelmesebb!
A hős főmérnök
A kabát
Új betegség
A győzelem
A "kibic"
Dies - Dicső
A nagy fölfedezésért
Boldog a cigány
Mit sajnál a baka

A "kakastollas katona"

Tűz

A király vendégei

Az orosz a mennyországban

Aki semmit sem látott a háborúból

Kéz kezet mos

Nagymosás

Bodnár Pál közlegény

Egy sebesülés története

Bekerítés

A sánta és a béna

A sakkrejtvény

Mire a lomb lehull

A lovasszobor

Az életmentő kottafüzet

Magyar vezényszó

Akinek a tanár úr szalutál

A "háztulajdonos"

A színész a harctéren

A ravaruszkai

Két levelezőlap

Mannlicher

A különbség

A baka bevásárol

Mit lövöldöztök?

A hadipénz

Földrajz

Mikor a bojtár politizál

Akik itthon maradtak

A hajdúnánási leányok

Új főmunkatársak

Lelkesedés

A kis fodrász

Modern kényelem

A hadianyós

A beteg

Babuka az oroszok ellen

A szegény asszony ajándéka

Egy nyugodalmas lélek

A legszebb arany-adomány

A hadizsákmány

A veszélyes hely

A menyasszony

Az inhaláló-gép

Egy szegény parasztasszony

Az orosz fogorvosok
Gyerekek háborúja
A vitézségi érem

Előszó

A háború humora! Hát van ilyen is? Ahol az ember a maga akaratával olyan fáradságokon vergődik át, amelyekben a ló és igás ökör tüdővérzéssel roskad össze; ahol a nélkülözésnek és szenvedésnek poharát mindig utolsó csöppig kell kiinni; ahol a halál nem lábujjhegyen jár, hanem bömbölve, durrogva, puffanva csapkod a fülünk körül: hát van ott humor is?

Persze hogy van. Az ember a legcsodálatosabb állat Isten valamennyi állatja között. Mindenütt megél és mindenhez hozzá alkalmazkodik a természete. Ha a turista a Vezuv kráteréhez közeledik, elnyomja az az áhítat, amit csak a félelmetes emberfölötti erők bírnak fölébreszteni a lélekben. Érti a pokol rettenetes tüzét, érti, hogy a szörnyű megsemmisülés ott forr, kavarog, rotyog a talpa alatt, a titokzatos katlanban.

De a Vezuv krátéré mellett nemcsak turisták vannak, hanem békés ottlakók is. Ott kapaszkodnak falvaik az égő hegy oldalán. Ott születtek, ott nevelkedtek és bizonyára ott is akarnak meghalni a szelíd öregség napjaiban. Ott is vannak gyermekek, akik kacagva hancúroznak, a legények ott is csintalankodnak a piruló hajadonokkal és az öregek ott is mosolygós fejcsóválással nézik a fiatal nép bolondságait.

A háborúhoz is hozzászokik az ember, mint a Vezuv kráteréhez. Hiszen béke-időben is borzasztó volna elgondolni, hogy mindenki, aki az utcán sétál, a jégen korcsolyázik, a kávéházban sakkozik, - az mind meg fog halni egyszer. De az a szerencse benne, hogy nem gondol rá az ember. A háborúban egy kicsit megrövidülnek a terminusok, de itt is épp ily kevésbé gondol rá az ember. Ha sokat kell a szabad ég alatt, a hóban hálni, akkor ünnepi gyönyörűséggé válik egy ölnyi széna, amelyre néhanap ráfekhetik az ember. Olyankor ez a széna van legalább is olyan jó, mint egy elsőrendű szálloda matrácós ágya.

Hiszen ez a háború a népek háborúja. Aki ma zordon csatár, az tegnap még szelíd biztosítási hivatalnok volt, aki a kávéházban idegesen fölfortyant:

- El kell itt pusztítani, olyan cűg van! Direkt meg akarják ölni az embert!

Ma bezzeg nem panaszkodik a cűg ellen, pedig a Kárpátok szorosain direkt Szibériából érkezik a fagyos légvonat. Nem panaszkodik, hanem ha sikerül egy szikla déli oldalához lapulnia, elégedetten dörzsöli a kezét:

- Egész Riviéra! Itt aztán pompás!

Ha a háborúban nagyobbak a szenvedések, viszont az örömök is nagyobbak. Sőt az igazi ős örömök csak itt vannak. A békében leszokott az ember róla, hogy az élet ősi, állati gyönyörűségeit élvezze. Képzelt értékekkel bizgatja magát, képzelt bánatokkal keseríti el

oktalanul az életét. Hogy mi az: egy jó alvás, egy jó falat, egy jó korty egy csöndes patak partján, - ezt a háborúban tanulja meg az ember. Itt kedveli meg a sör-bor helyett a forrás kristály vizét, amely a sziklából kitör és a nevetése, amely néha meggyötört lelkéből fakad, olyan tiszta, mint ez a forrásvíz...

Nagy Endre

<http://mektukor.oszk.hu/06900/06917/#>